

regnes de, som have tabt Synet paa begge Dine eller ved Amputation mistet tvende af de større Lemmer (Arm, Haand, Ben eller Fod), eller som have faaet disse saaledes fordærvede ved Lamhed eller Stivhed, at de maa anses for ganske ubrugelige.

2den Afdeling: De, som aldeles eller næsten aldeles have tabt Synen til at erhverve det Fornødne til deres og deres Familjes Underhold, men som dog ikke behøve daglig Hjælp af Andre; til denne Afdeling skulle altid regnes de, som ved Amputation have mistet et af de større Lemmer eller faaet det saaledes fordærvet, at det er aldeles ubrugeligt, saavelsom de, der have mistet Hørelsen paa begge Dren.

3die Afdeling: De, der, uden at kunne henføres til en af de to foregaaende Afdelinger, ere saaledes kvæstede eller komne til Skade, at deres Syn til at sørge for deres og deres Familjes Underhold derved er svækket.

§ 5.

Personer af de militære Underklasser, som blive Invalider, inden de have tjent i 20 Aar, have Ret til Pension af Statskassen. Denne Pension skal for hvert Aars aktive Tjeneste (Tjenestetiden beregnet ifølge Lov af 9de April 1851 § 4) udgjøre $\frac{1}{20}$ af det Beløb, der i Henhold til nævnte Lov og Lov af 24de Februar 1858 vilde udgjøre Pensionen for 20 Aars Tjeneste i den Pensionsklasse, hvortil han hører. Invalider af de nævnte Klasser ere altid berettigede til at henregnes til de Pensionsklasser, hvortil de henhøre ifølge den militære Stilling eller Grad, som de havde, da de paadroge sig Skaden.

§ 6.

Foruden den Pension, som de her omhandlede Personer af de militære Underklasser maatte have Afgang til efter Pensionslovene og den foregaaende Paragraf, bestemmes Invalidforsørgelsen uden Hensyn til Tjenestetid og Tjenestegrad efter den i § 4 fastsatte Inddeling af Invaliderne saaledes, at

- en Invalid, der henhører til 1ste Afdeling, faar fra 440 til 700 Kroner;
- en Invalid, der henhører til 2den Afdeling, faar fra 200 til 440 Kroner;
- en Invalid, der henhører til 3die Afdeling, faar indtil 270 Kroner.

§ 7.

Invalidforsørgelsen bestemmes indenfor de for hver Afdeling fastsatte Grændser i Forhold til de med Hensyn til hver enkelt Invalid oplyste særegne Omstændigheder, hvoriblandt kommer i særdeles Betragtning den større eller mindre Betydning af det ved Legemsbefadigelsen eller Svagheden forarsagede Tab af Arbejdsdygtighed og Erhvervsøve, samt overhovedet Bedkommendes Ridsjærhed og Duellighed i Tjenesten. Det saaledes fastsatte Pengebeløb kan senere paa Grund af væsentlig Forandring i Invalidens Helbredstilstand enten forøges eller forringes.

Forsørgelsen eller Forringelsen af den tilstaaede Forsørgelse sker enten indenfor Grændserne i den Afdeling, hvortil Bedkommende fra først af var henført, eller derved, at han, naar Invaliditetsgraden er forandret, overføres i en anden Afdeling. Til en højere Afdeling kan Invaliden kun da gaa over, naar den større Grad af Hjælpeløshed hidrører fra den under den militære Tjeneste paadragne Legemsbefadigelse eller Svaghed. Forsørgelsen formindres derimod, naar Invaliden i den Grad helbredes, at han maa antages tilbels eller ganske at have gjenvundet sin Syn til Erhverv. Er Invalidforsørgelsen kun tilstaaet for et Aar, bliver den ved Aarets Udløb helt at ansætte paany efter de oplyste Omstændigheder, dog i Overensstemmelse med de i §§ 4 og 6 fastsatte Regler.